

РЕШЕНИЕ

№ 4749

гр. София, 31.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **426** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 ЗУТ. Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от И. Д. П. срещу Заповед № РА-30-326 от 30.10.2019г. на Главен архитект на Столична община. В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е издадена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Излага се, че не е установен извършителят на строежа, а дружеството не е негов възложител и собственик. Не били обсъдени доводите в подаденото възражение срещу съставения констативен акт, не били изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на случая. Чрез процесуалния си представител адв. К. К. моли за отмяната на Заповед № РА-30-326 от 30.10.2019г. на Главен архитект на Столична община, като незаконосъобразна.

Ответникът – Главен архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. А. С., оспорва жалбата, а по същество на спора, моли съдът да я отхвърли като неоснователна. Представена е писмена защита на 23.07.2020г. Заявена е претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 05.07.2019г. служители на Столична община, район „В.” са извършили проверка на строеж- „2 броя стоманобетоннови подпорни стени” в имот с идентификатор №

68134.2044.1811, находящ се в [населено място], местност „С.“. При проверката е съставен констативен акт № 2019-15 от 05.07.2019г., от данните по който се установяват следните факти и обстоятелства:

В ПИ с идентификатор № 68134.2044.1811, който е публична общинска собственост са изградени 2 броя стоманобетонени подпорни стени. Стена № 1 е с височина 4-6м. и дължина 30 м. Стена № 2 е с височина около 2 м. и дължина около 20м. Между стена № 1 и стена № 2 е изпълнен обратен насип. Посочено е още, че строежът е V категория, изпълнен е през 2019г., без издадено разрешение за строеж.

Жалбоподателят [фирма] е бил уведомен за започване на административното производство, връчен му е акта на 22.08.2019г. и от него е постъпило писмено възражение вх. № РВТ19-ТД26-1724/10/29.08.2019г. срещу констатациите, обективирани в него.

Видно от АОС № 3186/28.05.2018г. като публична общинска собственост е актуван ПИ с идентификатор № 68134.2044.1811 с площ от 5 962 кв.м., находящ се в [населено място], местност „С.“.

Съобразно одобрената със Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. КККР за територията на Столична община, район „В.“, този недвижим имот е заснет с идентификатор № 68134.2044.1811 и е с площ от 5 962 кв.м., трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване- за второстепенна улица.

За установяване компетентността на издателя на акта, на съда са служебно известни Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г., Заповед № СОА18-РД09-396/26.04.2018г., Заповед № СОА18-РД09-69/10.01.2019г., Заповед № СОА19-РД-09-697/16.05.2019г., Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019г. на Кмета на Столична община.

С оспорената Заповед № РА-30-326 от 30.10.2019г. Главен архитект на Столична община на основание чл.225а ал.1 ЗУТ във вр.чл.225 ал.2 т.2 ЗУТ е наредил на [фирма] да премахне незаконен строеж: „2 броя стоманобетонени подпорни стени“, разположени в имот с идентификатор № 68134.2044.1811, находящ се в [населено място], местност „С.“. В мотивната част на акта е прието от административния орган, че строежът е VI категория и е изпълнен през 2019г. без строителни книжа- разрешение за строеж в нарушение на чл.148 ал.1 от ЗУТ и чл.147 ал.1 т.5 от ЗУТ.

Предвид така установеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се подлежащ на контрол индивидуален административен акт по чл.214 т.3 от ЗУТ, от надлежна страна, за която е налице и интерес от отмяната му. Жалбата е подадена в преклузивния 14 дневен срок, след като от ответника не са представени писмени доказателства за датата на съобщаване на акта на неговия адресат [фирма], представлявано от И. Д. П..

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: На първо място, атакуваната Заповед № РА-30-326 от 30.10.2019г. е издадена от компетентен административен орган – Главен архитект на Столична община. Функции да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а от ЗУТ са му предоставени със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. и Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019г., т.1.47 на Кмета на Столична община. Не се констатира превратно упражняване на властнически правомощия и несъответствие с целта на ЗУТ, а именно: изпълнението и съществуването на територията само на

разрешени строежи.

На второ място, оспорената заповед е издадена в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието ѝ съгласно разпоредбата на чл. 59 АПК. Главен архитект на Столична община е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка № САГ19-ТК00-919/2019г. доказателствен материал. Заповедта е мотивирана, като изчерпателно са посочени, както правните, така и фактическите основания за постановяването ѝ, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадената заповед /чл. 168, ал. 1 и ал.4 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. [фирма], представлявано от И. Д. П. е било уведомено за образуването административно производство, запознало се е на 22.08.2019г. със съдържанието на протокол № 2019-15/05.07.2019г., като е подало писмени възражения срещу обективирания в него констатации. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

На четвърто място, административният акт е постановен в съответствие с материално-правните разпоредби на закона. Правомощието на административния орган да издаде заповед по чл. 225а ал.1 от ЗУТ, с която да разпорежи премахването на строеж, е обусловено от установяването на уредените в ал. 2 на чл. 225 от ЗУТ материално-правни предпоставки, квалифициращи строежа като незаконен. Хипотезата на чл. 225 ал. 2 т. 2 във връзка с чл. 137 ал. 3 от ЗУТ урежда изискванията извършваните строежи да се изпълняват в съответствие със съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и реда на ЗУТ, което е пораждащ законосъобразното им извършване факт според чл. 148 ал. 1 от ЗУТ и ги включва в категорията на разрешените строежи.

По см. на легалната дефиниция на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ „строежи” са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

Не се спори между страните в производството, че по своите технически характеристики обекта 2 бр. подпорни стени представлява „строеж” с височина над прилежащия терен над 2 м. и е разположен в ПИ с идентификатор № 68134.2044.1811. За изграждането на такъв вид обект е необходимо издаването

разрешение за строеж от Главния архитект на Столична община, район „В.“ по см. на чл.148 ал.1 от ЗУТ.

Не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж, когато се касае за подпорни стени с височина от 1.20м. до 2 м. над нивото на прилежащия в основата им терен, когато не са елемент на транспортни обекти- чл.147 ал.1 т.5 от ЗУТ. Не се изисква издаването на разрешение за строеж само за обект, който представлява подпорни стени с височина до 1.2 м. над нивото на прилежащия в основата им терен, когато не са елемент на транспортни обекти, съгласно чл.151 ал.1 т.4 от ЗУТ.

След като височината на подпорна стена № 1 е 4-6 м., а на подпорна стена № 2-2м. над прилежащия терен, то жалбоподателят е имал задължение, преди реализирането им да се снабди с разрешение за строеж и одобрен инвестиционен проект. Такива строителни книжа не са представени нито в административното производство, нито в хода на висиящността на процеса пред настоящата инстанция.

Няма спор между страните, че „2 бр. стоманобетонени подпорни стени“ са изградени през 2019г. С оглед годината на построяването им, е ирелевантно изследване на евентуална „търпимост“ на строежа и приложение на § 16 от ПР на ЗУТ и § 127 от ПЗР на ЗУТ.

Жалбоподателят оспорва твърдението на ответника, че е извършител, възложител и собственик на процесния строеж. Съставеният констатилен акт по чл.225а ал.2 от ЗУТ, като официален свидетелстващ документ се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, която не е оборена в процеса от оспорвания. Материализираните в него обстоятелства относно вида, техническите характеристики, местоположението, извършителя на строежа, следва да се считат за верни, поради недоказване от страна на жалбоподателя на обратното.

Фактическите констатации на ответната страна залежали в мотивната част на оспорения административен акт не бяха оборени от жалбоподателя в хода на съдебния процес. Правилната преценка на административния орган по отношение на фактите предопределя и съответствието на заповедта с материалния закон. Съдът е длъжен да провери, дали установените от ответника фактически обстоятелства са верни и дали съответстват на относимите към тях разпоредби на ЗУТ. В административния акт е задължително да има пълно съвпадение между установените факти и нареденото в неговия диспозитив. След като обекта представлява „строеж“ по см. на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ, за него е необходимо издаването на разрешение за строеж, а при липсата на такова, същият подлежи на премахване на основание чл.225 ал.2 т.2 от ЗУТ, както правилно е приел и разпоредил Главен архитект на Столична община.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е недоказана по своето правно основание и следва да бъде отхвърлена, постановената Заповед № РА-30-326 от 30.10.2019г., като законосъобразен акт не подлежи на отмяна, поради липсата на всички изследвани основания по чл.146 от АПК. Съдът извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, защото ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна [фирма], представлявано от И. Д. П. правни последици.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК, вр. 37 ЗПП и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева, за осъщественото процесуално представителство от юрк.А. С..

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.172 ал.2 АПК

Р Е Ш И :

ОТВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от И. Д. П. срещу Заповед № РА-30-326 от 30.10.2019г. на Главен архитект на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от И. Д. П. с ЕИК[ЕИК] и със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“,[жк], [улица] да заплати на Столична община, с адрес за съобщения: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143 ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия: